

---

1. ADVENTNA NEDELJA –

27. november

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 24,37-44)

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Kakršni so bili Nóetovi dnevi, tako bo tudi ob prihódu Sina človekovega. Kakor so namreč v tistih dneh pred potópom jedli in pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe na ladjo, in niso ničesar slutili, dokler ni prišel potop in vseh odnesel, tako bo tudi ob prihódu Sina človekovega. Takrat bosta dva na polju: eden bo sprejet, drugi puščen. Dve bosta mleli na kamnu: ena bo sprejeta, druga puščena. Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod! Vedite pa: ko bi hišni gospodar vedel, ob kateri straži pride tat, bi ostal buden in ne bi pústil vломíti v svojo hišo. Zato bodite tudi vi pripravljeni, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov.«

Premišljujem

Današnja prva adventna nedelja nas vabi, naj bomo vedno pripravljeni, naj bomo čuječi, kajti zlo nas je vedno pripravljeno napasti v trenutku, ko najmanj pričakujemo.

Adventni čas je po svojem bistvu čas čuječnosti, ko ne pričakujemo samo Jezusovega prihoda v božični noči, ampak tudi Jezusov drugi prihod, ko bo prišel sodit žive in mrtve.

Besede današnjega evangelija so neverjetno aktualne za ta čas, ki nam ga je dano preživljati. Nihče si ni nikoli predstavljal, da bo dočakal svetovno pandemijo ali pa da se bo pred našimi očmi začela razvijati vojna.

Danes se tudi mi počutimo kot v dneh Noeta. Nenadoma so se nesreče zgrnile nad nas in ni se bilo mogoče izogniti trpljenju, ki smo ga doživeli. Kljub vsemu temu, pa vendarle ne smemo izgubiti upanja, ne smemo ga izgubiti, ker smo kristjani. Vemo, da bo Gospod prišel in vse postavil na svoje mesto. On je upanje našega življenja.

Predlog dneva

Izberi si skušnjava, proti kateri se želiš v letošnjem adventu boriti.

Ponedeljek - 28. november

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 8,5-11)

Ko je Jezus prišel v Kafarnaum, je stopil k njemu stotnik in ga prosil: »Gospod, moj služabnik leži doma mrtvouden in zelo trpi.« Rekel mu je: »Pridem in ga ozdravim.«

Stotnik mu je pa odgovoril: »Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo in moj služabnik bo ozdravljen. Tudi jaz, ki sem pod oblastjo in imam vojake pod seboj, rečem temu: »Pojdi« in gre; in drugemu »Pridi« in pride; in svojemu služabniku: »Stôri to« in stori.«

Ko je Jezus to slišal, se je začudil in rekel svojim spremljevalcem: »Resnično, povem vam, tolike vere nisem našel pri nikomer v Izraelu! Povem vam pa, da jih bo veliko prišlo od vzhoda in zahoda in bodo sedli za mizo z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu.«

Premišlujem

V današnjem evangeliju se Jezus čudi vere nekega pogana. Stotnik dobro ve, da ni vreden sprejeti Boga pod svojo streho, toda ljubezen, ki jo goji do služabnika, ga sili k iskanju pomoči. Tako prosi Jezusa, naj od daleč stori čudež. In Gospod ga usliši.

V ospredju je ponižnost. Zlahka se delamo pomembni pred drugimi, enostavno je delati dobra dela, da bi izpadli lepi. Dosti težje pa je biti to, kar smo, kajti včasih se imamo za boljše od drugih. V lažni ponižnosti poskušamo izpasti boljši od drugih, ker se v srcu počutimo manj vredni zaradi pomanjkanja zaupanja vase. Naš stotnik ima veliko zaupanje v samega sebe in zato zna zaupati tudi Jezusu: noče si lastiti zaslug za čudež in pusti Jezusu, da deluje. Zaupanje v Boga ti pomaga zaupati v samega sebe.

Naslednja stvar, ki se je lahko naučimo od stotnika, je predana ljubezen do svojih prijateljev. Služabnikovo trpljenje stotnika gane v globini srca in ga vodi, da išče načine, kako ga rešiti bolečin.

Tudi mi pojdemo danes k Jezusu in ga v molitvi prosimo pomoči za bolne osebe, ki jih poznamo. Darujmo mu trpljenje bližnjih in z zaupanjem pričakujmo odgovor Božje milosti.

Predlog dneva

Obišči nekoga, ki je bolan ali osamljen.

Torek – 29. november

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 10,21-24)

Tisti čas je rekel Jezus: »Slavim te, Oče, Gospod nebes in zemlje, da si prikril to modrim in razumnim in razodel malim. Da, Oče, zakaj tako ti je bilo vseč. Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne ve, kdo je Sin, razen Očeta; in kdo je Oče, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti.«

Posebej se je obrnil k učencem in rekel: »Srečne oči, katere vidijo, kar vi vidite! Povem vam, da so mnogi preroki in kralji želeli videti, kar vi vidite, pa niso videli; in slišati, kar vi slišite, pa niso slišali.«

Premišljujem

Današnji evangelij nas vabi, naj se razveselimo v duhu. Toda namesto da bi se veselili, se sprašujemo: Kje je vir pravega veselja? Kaj nas zares osrečuje?

Verjamem, da na vsa ta vprašanja lahko odgovori ena sama beseda: ljubezen.

Tukaj je ključ, ki odklene vsa vrata, tudi tista, ki so zapahnjena. Mi moramo ljubiti, vse ostalo naredi Bog.

Jezus je poln veselja, ker je Oče malim razodel skrivnosti večnega življenja. Samo »mali« so dovolj ponižni, da vidijo Očetova dela v njihovem življenju. Božja dela se izvršujejo z ljubeznijo, po ljubezni in v ljubezni. Kdor želi razumeti Boga, se mora samo naučiti ljubiti. On nas je prvi ljubil in v naša srca je položil hrepenenje po polni sreči. Če bomo znali iti naproti temu veselju, bomo tudi mi med blaženimi, ki vidijo to, kar drugi lahko le slutijo.

Predlog dneva

Vse, kar boš danes delal, naredi z ljubeznijo, ne da bi pri tem pričakoval kakršnega koli povračila.

Sreda – 30. november – sv. Andrej

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 4,18-22)

Ko je Jezus hodil ob Galilejskem morju, je zagledal dva brata, Simona, z imenom Peter, in njegovega brata Andreja, ko sta mrežo metala v morje; bila sta namreč ribiča. Reče jima: »Hodita za menoj in napravil vaju bom za ribiča ljudi.« Takoj sta popustila mreže in šla za njim. Ko je od tam šel dalje, je videl druga dva brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ko sta z očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže, in ju je poklical. Ta dva sta takoj zapustila čoln in očeta ter šla za njim.

Premišlujem

Tako kot nekoč ob obali Genezareškega morja, hodi Jezus tudi danes skozi naš vsakdan. Ne da se ga tako zlahka prepoznati. Včasih se skriva v nasmehu otroka, včasih v tarnanju ostarelega človeka, ali pa v ljubeči pozornosti staršev ali v drobnem dobrem delu.

Jezus se skriva, da bi nas naučil, kako zelo pomembna so v našem vsakdanjem življenju majhna dejanja. Resnična ljubezen ne vpije, sliši se jo lahko samo kot lahno šepetanje.

Tako kot je poklical apostole, tako Jezus kliče tudi nas po imenu, da bi nas preobrazil v »ribiče ljudi«, v orodja odrešenja za druge.

Vsak kristjan je ribič, prevodnik Božje milosti. Danes smo poklicani k temu, da bi bili luč, ki osvetljuje negotove korake, da ne bi nihče skrenil s prave poti. To je tisto, kar nam nalaga današnji evangelij.

Predlog dneva

Sprašaj si vest glede tega, kolikokrat nisi pomagal nekemu, ki bi mu moral pomagati.

Četrtek – 1. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 7,21.24-27)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: »Gospod, Gospod«, temveč kdor spolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.

Vsak, kdor posluša te moje besede in jih spolnjuje, bo torej podoben pametnemu človeku, kateri si je postavil hišo na skalo. In ulila se je ploha in pridrli so nalivi in privršali so vetrovi ter se zagnali v ono hišo: in ni padla, zakaj imela je temelj na skali. Vsak, kdor posluša te moje besede in jih ne spolnjuje, pa bo podoben nespametnemu možu, kateri si je postavil hišo na pesek. In ulila se je ploha in pridrli so nalivi in privršali so

vetrovi ter butnili v ono hišo: in padla je in njena podrtija je bila velika.

Premišljudem

Jezus nam v današnjem evangeliju svetuje, naj svojo hišo zidamo na skali. Trdno duhovno življenje je vedno zgrajeno na Jezusu Kristusu, skali in rešenju vsakega človeškega bitja. Vsi to vemo: rasteš lahko samo, če živiš s Kristusom, za Kristusa in v Kristusu. Postavlja pa se vprašanje: Kako naj gradimo na tej skali? Kako naj postanemo duhovno močni?

Svetujem vam, da danes udejanite tri stvari, ki vam bodo pomagale graditi hišo na Jezusu-skali: potrpežljivost, poslušnost in pokorščino. Potrebno je biti potrpežljiv v preizkušnjah, s katerimi se srečujemo v življenju. Samo potrpežljivost nam bo pomagala postati večji, kot so naši problemi.

Potem potrebujemo poslušnost, da bi lahko v svojem srcu slišali Božje navdihe. Samo če bomo prisluhnili temu, kar nam govori Bog, bomo lahko ostali v njegovi milosti. Ko enkrat vemo, kaj moramo storiti, nam ostaja samo še, da to, kar nam Bog naroča, udejanimo v praksi. In temu se pravi pokorščina.

Predlog dneva

Danes se potrpežljivo soočaj s problemi.

Petek - 2. december

Poslušam besedo

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO MATEJU (Mt 9,27-31)

Tisti čas je Jezus odhajal, za njim pa sta šla dva slepa in vpila: »Davidov sin, usmili se naju!« Ko je došel v hišo, sta slepa stopila k njemu in Jezus ju je vprašal: »Ali verujeta, da morem to storiti?« »Da, Gospod,« mu odgovorita. Tedaj se je dotaknil njunih oči in rekel: »Zgôdi se vama po vajini veri!« In odprle so se jima oči. Jezus pa jima je strogo

naročil: »Glejta, da nihče ne zve!« Toda ko sta odšla, sta ga razglasila po vsej tisti deželi.

Premišljudem

Dva slepa sta simbol dveh ljudstev, ki sta poklicani, da bi bila Božji ljudstvi: Izraela, protagonista stare zaveze in ljudstva kristjanov, protagonista nove zaveze, ki jo je sklenil Jezus Kristus.

Zakaj sta obe slepi? Ker sta prelomili zavezo in sta se obrnili k malikom. Stara zaveza je polna primerov malikovanja in nenehnega obračanja stran od pravega in edinega Boga. Novo Božje ljudstvo pa si je naredilo malike, ki so dosti bolj prefinjeni, zakriti in jih je težje odstraniti: to so razne odvisnosti, malikovanje telesa in denarja.

Ne moremo reči, da smo kaj boljši od Izraelcev. Tudi nam manjka resnična spreobrnitev srca.

Dva slepca gresta za Jezusom, ker vesta, da je on edini zmožen ozdraviti njuno slepoto. Ozdravljena sta samo zaradi njune vere v Gospodovo vsemogočnost. Danes smo tudi mi povabljeni, da gremo k Jezusu in ga prosimo, naj ozdravi vsa naša zla. Če bomo imeli iskreno vero dveh slepih iz današnjega evangelija, bomo tudi mi v svojem življenju videli čudeže.

Predlog dneva

Moli k Jezusu in Devici in ju prosi za razsvetljenje Svetega Duha, da bi lahko prepoznal malike, ki so v tvojem srcu.

Sobota – 3. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 9,35-38; 10,1.6-8)

Tisti čas je hodil Jezus po vseh mestih in vaseh: učil je v njih shodnicah, oznanjal blagovest kraljestva in ozdravljaj vse bolezni in vse slabosti. Ko pa je videl množice, so se mu zasmilile, ker so bile izmučene in

razkrojene kakor ovce, ki nimajo pastirja. Tedaj je rekel svojim učencem: »Žetev je velika, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev.« In poklical je svojih dvanajst učencev ter jim dal oblast, izganjati nečiste duhove in ozdravljati vsaktere bolezni in vsaktere slabosti. Naročil jim je: »Pojdite k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Gredé oznanjajte: »Približalo se je nebeško kraljestvo.« Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, hude duhove izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.«

Premišlujem

Današnji evangelij nas postavlja pred veliko težavo sodobne družbe: Delavcev je malo! Ne gre samo za duhovnike in redovnike, primanjkuje Božjih sodelavcev tudi v drugih stanovih, kot so družina ali samsko življenje. Da bi svetu oznanili veselo novico Božjega kraljestva, je nujno prepoznati svojo poklicanost v vsakem stanu.

Zdi se, da je danes svet v eksistencialni krizi, bojimo se žrtvovati za drugega ali za kako pravično stvar. Seveda ne smemo posploševati, najdejo se ljudje, ki se nesebično posvečajo drugim. Toda naši mladi? Zakaj nam jih ne uspe več nagovoriti kakor nekoč? Misim, da smo za to vsi krivi. Vsak od nas je odgovoren za to, kakšen zgled daje drugim. Mladi so polni navdušenja in pripravljeni posvetiti se temu, kar je vredno. Problem je v tem, da jim mi ne pričujemo dovolj o tem, kako se spleča živeti v nesebičnem podarjanju in da življenje po veri prinaša veliko veselje in notranji mir.

Predlog dneva

Danes bodi priča vere ljudem, ki jih boš srečal.

---

2. ADVENTNA NEDELJA

4. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 3,1-12)

Tiste dni je nastopil Janez Krstnik in v Judejski puščavi oznanjal z besedami: »Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo!« To je tisti, o katerem je bilo rečeno po preroku Izaiju: Glas vpijočega v puščavi: »Pripravite Gospodovo pot, zravnajte njegove steze!« Janez je nosil obleko iz kamelje dlake in usnjen pas okoli ledij. Hranil se je s kobilicami in z divjim medom. Tedaj so prihajali k njemu ljudje iz Jerúzalema in iz vse Judéje in iz vse pokrajine ob Jórdanu. Dajali so se mu krstiti v reki Jórdan in priznavali svoje grehe. Ko pa je videl, da prihaja k njegovemu krstu veliko farizejev in saducejev, jim je rekel: »Gadja zalega! Kdo vam bo pokazal, kako naj ubežite prihodnji jezi? Obrodite vendar sad, vreden spreobrnjenja. Ne domišljajte si, da lahko v sebi govorite: »Abrahama imamo za očeta«, kajti povem vam, da more Bog iz teh kamnov obuditi Abrahamu otroke. Sekira je že nastavljena drevesom na korenino. Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, bodo posekali in vrgli v ogenj. Jaz vas krščujem z vodo, da bi se spreobrnili; toda on, ki pride za menoj, je močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi mu prinesel sandale. On vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem. Vélnico ima v roki in počistil bo svoje mlatišče. Svoje žito bo spravil v kaščo, pleve pa sežgal z ognjem, ki ne ugasne.«

Premišljudem

Druga adventna nedelja nas vabi, naj prisluhnemo glasu Janeza Krstnika, ki vpije v puščavi.

Kaj nam pravi ta glas? Uporablja besedo, ki ni bila priljubljena niti med njegovimi sodobniki niti med ljudmi sodobnega časa: Spreobrnite se! Moramo se ustaviti in se vprašati: Na kakšni točki je naše duhovno življenje? Še čutimo potrebo po spreobrnitvi našega srca? Morda smo se tako navadili na naše grehe in naše slabosti, da se jih več ne zavedamo, ali pa da jih opravičujemo na vse mogoče načine.

Danes je težko govoriti o spreobrnitvi v svetu, ki se ima v vseh pogledih za popolnega. Od malega nas prepričujejo, da moramo biti uspešni, da moramo študirati in delati, da bi v življenju postali »nekdo«.

Človek pa je že »nekdo«, ker ga objema Božja ljubezen. Živimo, ker je Bog tako hotel in življenje nam je podarila njegova ljubezen. Ničesar nam ni treba storiti, da bi si zaslužili živeti. Moramo pa negovati življenje, da bi ga lahko podarili nazaj Stvarniku nedotaknjene in lepega, kot nam ga je on podaril.

Nujnost našega vsakodnevnega spreobračanja je prav v tem, da bi ponovno začutili, kako nas Bog ljubi. On nas nikoli ne neha ljubiti, toda mi lahko s svojimi vsakodnevnimi izbirami odgovorimo »da« ali »ne« na vabilo njegove neskončne ljubezni.

Predlog dneva

Med dnevom v svojem srcu večkrat ponovi besede: «Bog me ljubi!«

Ponedeljek – 5. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 5,17-26)

Nekega dne je Jezus učil in sedé so ga poslušali farizeji in učitelji postave, ki so bili prišli iz vseh galilejskih in judovskih vasi; v njem je bila Gospodova moč, da je ozdravljajal. In glej, možje so nesli na postelji človeka, ki je bil mrtvouden, in so iskali, da bi ga prinesli noter in

postavili predenj. Ker zaradi množice niso našli, kod bi ga nesli noter, so šli na streho in ga med opeko spustili s posteljo vred v sredo pred Jezusa.

Ko je videl njihovo vero, je rekel: »Človek, odpuščeni so ti tvoji grehi.« Pismouki in farizeji so začeli misliti: »Kdo je ta, ki govori bogokletno? Kdo more grehe odpuščati kakor edini Bog?« Jezus je spoznal njihove misli in jim odvrnil: »Kaj v srcu mislite? Kaj je laže reči: ›Odpuščeni so ti tvoji grehi‹, ali reči: ›Vstani in hodi‹? Da pa boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe – je rekel mrtvoudnemu – ti pravim: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom!«

Takoj je vpričo njih vstal, vzel posteljo in odšel na svoj dom ter slavil Boga. Vsi so ostrmeli in slavili Boga in prevzel jih je strah in so govorili: »Videli smo danes čudovite reči.«

Premišlujem

Greh je hromil tega človeka mnogo let. Ne vemo, za kak greh je šlo in to ni niti pomembno. Ko evangelist ne omeni, kak greh je to bil, nam s tem prav za prav želi posredovati sporočilo: vsak greh, tudi tisti, ki se zdi nepomemben, ti ohromi dušo.

Kaj je greh? Ali to ve sodoben človek? Greh je predvsem »ne« izrečen Bogu, zavrnitev Gospodove ljubezni.

V zadnjih letih se je v Cerkvi dosti govorilo o Božjem usmiljenju: Bog je dober in odpušča, ker noče smrti grešnika, pač pa da se spreobrni in živi. Ne smemo pa pozabiti, da čeprav Bog odpušča, nas posledice naših grehov spremljajo do smrti in lahko vplivajo tudi na prihodnje rodove. Bog odpušča, ne pusti pa se imeti za norca. Če nekdo prosi za odpuščanje, ne da bi trdno sklenil, da se bo poboljšal, ne bo dobil odpuščanja. Brez trdnega sklepa je tudi spoved neveljavna.

Danes se določimo za Jezusa. Pustimo za seboj greh, to ohromelost, ki nam preprečuje, da bi živeli življenje v polni svobodi in odidimo za Jezusom v zakramentu svete spovedi. Prosimo ga za odpuščanje in odidimo ven prenovljeni, svobodni, srečni.

Predlog dneva

Naredi načrt, kdaj in kje boš opravil sveto spoved.

Torek – 6. december

Poslušam besedo

IZ svetega evangelija po Mateju (Mt 18,12-14)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kaj se vam zdi? Če ima kdo sto ovac in katera izmed njih zaide, ali ne pusti na gorah devetindevetdesetih in gre iskat tisto, ki je zašla? In če jo najde, resnično, povem vam, veseli se je bolj ko devet in devetdesetih, ki niso bile zašle. Tako ni volja vašega nebeškega Očeta, da bi se izgubil kateri teh malih.

Premišljudem

In nam, kaj se nam zdi? Je nekaj normalnega, da pustiš ostalih devetindevetdeset in greš iskat eno izgubljeno ovco? Ampak kako? Pustiti vse zaradi ene same ovce!

Ta Božja računica se sodobnemu človeku nikakor ne izide. Navajeni smo presojeti stvari glede na nujno potrebnost in dobiček. Če menimo, da nam neka stvar ne prinaša dobička, jo brez pomisleka opustimo. Toda Božje okolje ne deluje na ta način. Bogu je vsak človek pomemben, ker ga neskončno ljubi. Jezus je za vsakega izmed nas dal na križu svoje življenje. Za Gospoda je vsaka oseba enkratna, posebna, ljubljena. Za vsakega izmed nas je Jezus zapustil vse in se povsem podaril, brez zadržkov.

V tem adventnem času, ko se pripravljamo na prihod Deteta Jezusa, pogosteje razmišljajmo o veliki ljubezni, s katero nas Bog ljubi in v kateri je za nas pripravljen darovati celo svojega edinega Sina. Jezus prihaja in nam prinaša sporočilo miru in veselja: Bog je z nami! Jezus je ostal z nami v evharistiji in se vsakemu izmed nas podarja vse do konca časov. Tako velika je njegova ljubezen.

Predlog dneva

Danes utrdi svojo povezanost z Gospodom v molitvi in tišini.

Sreda – 7. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 11,28-30)

Tisti čas je Jezus spregovoril: Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil. Vzemite moj jarem nase in učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen, in našli boste mir svojim dušam. Zakaj moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.

Premišljudem

Utrujeni smo, Gospod...smo resnično utrujeni. Trudni od bojev, utrujeni od molitev, dovolj imamo vsega. Kako potrebujemo tvojo poživitev!

Toda kako bomo našli ta tvoj počitek? Odgovarja nam današnji evangelij: «Vzemite moj jarem nase!» Toda kako? Se moramo še bolj obremeniti, da bi se odpočili? Saj bomo potem še bolj utrujeni, kot smo bili prej...

Toda ne. Jezusovo breme je lahko, ker je breme služenja drugim in se zato neposredno veže na ljubezen. Če imaš ljubezen, če ljubiš in čutiš, kako si sam ljubljen, česa drugega še potrebuješ v tem življenju? Ljubezen je ključ, ki odpre vse, napolni nas z navdušenjem, veseljem do življenja in zato, čeprav se moraš še bolj obremeniti, te to ne bo utrudilo, pač pa boš to doživljal kot delo ljubezni, kot dar bližnjemu. Učimo se od Gospoda, kako živeti naše življenje v polnosti. Prosimo ga za ponižnost in velikodušnost. On se je ponižal in ni gledal na svojo Božjo vsemogočnost. Odpovedal se je samemu sebi in se podaril vse do križa. V vseh preizkušnjah svojega življenja je pokazal ponižnost in nepredstavljivo velikodušnost. Prihajamo k tebi, Gospod, in te prosimo, da nam podariš srce, podobno tvojemu.

Predlog dneva

Zmoli litanije Srca Jezusovega.

Četrtek – 8. december - Brezmadežna

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,26-38)

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Ko je prišel k njej, je rekel: »Pozdravljena, milosti polna, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je prestrašila in je razmišljala, kaj naj pomeni ta pozdrav. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida, kraljeval bo Jakobovi hiši vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca.«

Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne poznam?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Božji Sin. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in to je šesti mesec njej, ki je nerodovitna; kajti pri Bogu ni nič nemogoče.« Marija je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Premišljujem

Danes praznujemo praznik Brezmadežne, praznik Nje, ki je vse svoje življenje darovala služenju Bogu. Ona je naša učiteljica krščanskega življenja. K njej se moramo vsak dan obračati v naših potrebah. Današnji praznik je dobra priložnost za to, da se vprašamo, kakšen je naš odnos do Marije.

Kdo je Marija zame? Jo imam za mater moje vere?

Sveta Devica je s svojim »zgodil se« sprejela v svoje telo ne samo Jezusa ampak tudi vsakega od nas. Na dan oznanjenja je vsak človek postal Jezusov brat in Marijin otrok.

Kaj naj storimo, da bomo vredni otroci nebeške Matere? Pred vsem moramo posnemati njene kreposti in živeti sveto življenje. Med temi krepostmi je največja in najpomembnejša njena čistost. Ona je resnično Brezmadežno spočetje. Je tako čista, tako lepa, da se je greh ni nikoli dotaknil. Ohranila se je za Boga in se posvetila Božjemu materinstvu vse od nosečnosti svete Ane, njene matere.

Tudi mi se moramo potruditi, da bi dosegli to Marijino krepost. Tega se ne da doseči zlahka, saj živimo v svetu, ki je vse prej kot čist. Toda čistost je nujna, če hočemo gledati Boga in doseči mir v srcu.

Trudimo se torej, da bomo čisti v besedah in mislih, v načinu kako gledamo na druge in v tem, kako se drugim predstavljamo – predvsem v našem načinu oblačenja. Sramežljivost nas bo odprla resnični ljubezni do bližnjega, čisti ljubezni, ki ne bo iskala lastnih koristi in bo ljubljeni osebi želela resnično dobro.

Predlog dneva

Zmoli molitev, s katero se posvetiš Brezmadežni.

Petek – 9. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 11,16-19)

Tisti čas je Jezus spregovoril množicam: Komu naj primerjam ta rod? Podoben je otrokom, ki posedajo na trgih in kličejo tovarišem: »Piskali smo vam, pa niste plesali; peli smo žalostinko, pa niste jokali.« Prišel je namreč Janez; ta ni jedel ne pil, pa govorijo: »Hudega duha ima.« Prišel je Sin človekov; ta jé in pije, pa govorijo: »Glejte, požrešnež je in pijanec, prijatelj

cestninarjev in grešnikov. « In opravičena je bila modrost po svojih delih.

Premišljuje

V današnjem evangeliju se Jezus žalosti zaradi nevere svojih sodobnikov. Krstnik je živel preveč strogo življenje, Kristus je bil po drugi strani preveč popustljiv, preveč dober in preveč preprost. Niti prvi niti drugi jim nista ugajala.

Dejansko tistega, ki je preveč prepričan v svoj prav, ne bo prebudil noben še tako velik čudež. Kdor noče videti, je bolj slep od tistega, ki ne more videti.

Jezusovi sodobniki niso hoteli v njem prepoznati Odrešenika, ker je bil zelo različen od njihovih predstav: ni bil mogočen kralj – vojskovodja, ampak nežno jagnje, ki svoje kraljestvo gradi na temelju ljubezni. Jezus nam govori, da se prava modrost prepozna po njenih delih. Modrost je eden od darov Svetega Duha, zelo pomemben dar za duhovno življenje, ker nam pomaga razlikovati dobro od slabega. To je pomemben nauk današnjega evangelija: učiti se moramo razločevati.

Kako naj to storimo? S pomočjo Svetega Duha, ki nam želi govoriti v naših srcih, če mu le odpremo vrata svojega srca.

Biti moramo samo pozorni, pripravljeni sprejeti njegove navdihe in vodil nas bo po poti resnice.

Predlog dneva

Med dnevom stori vse, da se ne boš nad ničemer pritoževal. Bolje je biti tiho, kot jamrati.

Sobota – 10. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 17,10-13)

Ko so šli z gore, so učenci vprašali Jezusa: »Kaj govorijo pismouki, da mora prej priti Elija?« Odgovoril je: »Elija bo prišel in vse prenovil; a povem vam, da je Elija že prišel, pa ga niso spoznali, ampak so z njim storili, kar so hoteli. Tako bo trpel od njih tudi Sin človekov.« Tedaj so učenci razumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku.

Premišljujem

Pismouki niso priznali Janeza Krstnika za to, kar je resnično bil – Božji prerok. Pričakovali so preroka Elijo, toda v mislih so si ustvarili drugačno podobo o tem, kakšen naj bi bil ta novi Elija. Zato ga niso prepoznali. Janez se ni vklapljal v njihove predstave, ker je bil njegov način mišljenja in delovanja drugačen od njihovega življenjskega stila. Ni se vklapljal v njihove miselne vzorce.

V življenju se pogosto dogaja, tudi nam kristjanom, da si o nekom ustvarimo mnenje samo na podlagi njegovega izgleda. Vidimo, kako se obnaša in že verjamemo, da vemo, kdo je in zakaj je tak, kot je. Edini, ki pozna notranjo resnico o nekom, je Bog. Zato je on edini, ki lahko sodi. Ne mi. Vsaj ne bi smeli.

Postanimo danes slepi za napake drugih. Nismo mi merilo, po katerem se meri dobro ali slabo. Zaprimo oči pred slabostmi in bodimo namesto tega pozorni na iskreno prijateljstvo do vseh, ki jih srečujemo. Vsi imamo napake in posledično bodo drugi odpuščali naše pomanjkljivosti v toliko, v kolikor bomo mi prizanesljivi do njihovih slabosti.

Predlog dneva

Danes nikogar ne obsojaj in če boš v skušnjavi, da boš v srcu nekoga obsojal, mu ne pokaži svojih čustev.

---

*3. ADVENTNA
NEDELJA – 11.
december*

Poslušam besedo

---

*Iz svetega evangelija po Mateju
(Mt 11,2-11)*

Tisti čas je Janez v ječi slišal o Kristusovih delih in ga je po svojih učencih, ki jih je poslal k njemu, vprašal: »Ali si ti tisti, ki mora priti, ali naj čakamo drugega?« Jezus jim je odgovóril in dejal: »Pojdite in sporočite Janezu, kar slišite in vidite: slepi spregledujejo, hrômi hodijo, gobavi so očiščeni, gluhi slišijo, mrtvi vstajajo, ubogim se oznanja evangelij; in blagor tistemu, ki se ne spotakne nad menoj.«

Ko so ti odšli, je Jezus začel množicam govoriti o Janezu: »Kaj ste šli gledat v puščavo? Trs, ki ga veter maje? Ali kaj ste šli gledat? Človeka, mehko oblečenega? Glejte, tisti, ki se mehko oblačijo, živijo v kraljevskih hišah. Kaj torej ste šli gledat? Preroka? Da, povem vam, več kot preroka. Ta je tisti, o katerem je pisano: Glej, svojega glasnika pošiljam pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj. Resnično, povem vam: Med rojenimi od žená ni vstal večji od Janeza Krstnika, vendar je najmanjši v nebeškem kraljestvu večji od njega.«

Premišljudem

Evangelij tretje adventne nedelje nam predstavlja lik svetega Janeza Krstnika. Kdo je bil ta mož, ki ga Jezus primerja trsu, ki ga veter maje? Krstnik je bil največji med preroki, Mesijev predhodnik, največji med rojenimi od žena. Toda zdi se, da se Janez ne zaveda te svoje veličine, saj živi ponižno življenje v največji revščini. Ni mu težko vprašati Jezusa, ali je on pričakovani Mesija. Ni ga sram pokazati pred drugimi svoje dvome in svojo zbezanost. Krstnik je torej eden izmed nas.

Če bi živel danes, bi veljal za karizmatičnega voditelja, za nekoga, ki ga mnogi posnemajo v iskanju mentorja in vodnika v življenju. Na nek način je Krstnik bil karizmatični voditelj, saj je vodil ljudi k srečanju z Jezusom, Jagnjetom Božjim. Dvomi, ki jih danes pokaže, ga delajo še bolj človeškega in s tem verodostojnega.

In mi? Katerim voditeljem sledimo? Kdo so naši idoli?

To vprašanje si je pomembno postaviti, kajti od odgovorov nanje je odvisna naša duhovna rast. Nek pregovor pravi: Povej mi, s kom se družiš in povem, ti kdo si. Prijatelji, ki jih imamo, pričajo o tem, kdo smo. Če pripadaš skupini tatov, si tudi ti tat. In tako je tudi v našem duhovnem življenju. Če sledimo ljudem, ki zagovarjajo ideje, ki so v nasprotju s krščanstvom, se bližamo prepadu samoprevare.

Razmišljajmo danes o naših idealih in o motivih za naše odločitve. Ali delamo to, kar je prav ali pa sledimo javnemu mnenju, modi, svetu in njegovim prevaram. Odločimo se, da bomo sledili voditelju Jezusu, ki nas bo korak za korakom vodil k polnosti življenja in sreči.

Predlog dneva

Danes moli za mlade, da se ne bi dali zavesti lažnim prerokom.

Ponedeljek – 12. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 21,23-27)

Tisti čas je prišel Jezus v tempelj. K njemu so pristopili veliki duhovniki in starešine in rekli: »S kakšno oblastjo to delaš in kdo ti je dal to oblast?« Jezus jim je odgovoril: »Vprašal vas bom tudi jaz neko stvar; če mi jo poveste, vam bom tudi jaz povedal, s kakšno oblastjo to delam: Janezov krst – od kod je bil, iz nebes ali od ljudi?« Ti so pa sami pri sebi mislili: »Ako rečemo: ›Iz nebes‹, nam bo dejal: ›Zakaj mu torej niste verjeli?‹ Ako pa rečemo: ›Od ljudi‹, se bojimo ljudstva; vsi imajo namreč Janeza za preroka.« Odgovorili so Jezusu: »Ne vemo.« In on jim je odgovoril: »Tudi jaz vam ne povem, s kakšno oblastjo to delam.«

Premišljujem

Voditelji zahtevajo dokaz o Jezusovi božanskosti. Gospod je videl v njih srca in je vedel, da ga poskušajo ujeti v past. Zato gre v protinapad. Vpraša jih o Janezu Krstniku. Jezusovo vprašanje nikakor ni bilo lahko. Kar koli bi odgovorili, bi jih to prikazalo v slabi luči pred ljudmi. Tako izberejo edini možni izhod: Izognejo se problema in odgovorijo: «Ne vemo.»

Današnji evangelij nam odkriva, kako pomanjkanje dialoga pelje v slepo ulico. Jezus ni mogel vzpostaviti dialoga z nekom, ki ni bil iskren in ki ni izpustil nobene priložnosti, da bi z drugimi manipuliral in se na njihov račun okoristil. Pomanjkanje iskrenosti, še zlasti do samega sebe, človeka oddaljuje od Boga. Obstajajo ljudje, ki povsod vidijo samo slabo, razen pri samem sebi. Vsi drugi so krivi za njihove neuspehe, nikoli oni sami. Tak človek je povsem neiskren in zato nesposoben ljubiti in spoštovati druge. Jezus se s takimi ne spušča v

dialog. Poskuša jih strezneti s svojim vprašanjem o Krstniku, toda odneha ob njihovi dvoličnosti.

Danes razmišljajmo o svoji dvoličnosti. Iskrenost se začne pri sebi. Če smo si sposobni priznati svoje omejenosti in če čutimo, kako se moramo spreobrniti, potem lahko vstopimo v dialog z Bogom in z drugimi.

Predlog dneva

Danes se potrudi, da ne boš govoril neumnosti in da boš do drugih iskreno ljubezniv.

Torek – 13. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 21,28-32)

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnikom in starešinam ljudstva: »Kaj se vam zdi? Neki človek je imel dva sina. Stopil je k prvemu in mu rekel: »Sin, pojdi danes delat v moj vinograd!« Ta je odgovoril: »Pojdem, gospod«, pa ni šel. Stopil je pa k drugemu in rekel prav tako. Ta je odgovoril: »Nočem«, pozneje pa se je skesal in šel. Kateri teh dveh je spolnil očetovo voljo?« Pravijo: »Zadnji.«

Jezus jim reče: »Resnično, povem vam, da pojdejo cestninarji in nečistnice v Božje kraljestvo prej ko vi. Kajti Janez vas je učil pot pravičnosti in mu niste verjeli, cestninarji in nečistnice pa so mu verjeli; vi ste pa to videli in se tudi potlej niste pokesali, da bi mu verjeli.«

Premišlujem

Kako čudovit nauk nam da Jezus v današnjem evangeliju! Starešine ljudstva znajo soditi po pravici, dokler gre za druge, če odgovor na

vprašanje, ki jim ga postavlja Jezus, ne zadeva neposredno njihovih osebnih interesov. Znajo objektivno razločevati med dobrim in zlim. Toda, ko gre za njihov prestiž, njihovo verovanje in tradicijo, ne samo da uberejo napačno pot, ampak to razglašajo za edino pravilno in tudi druge učijo, naj hodijo po tej poti. Težko je ostati objektivni takrat, ko nimaš pravih namenov, ko ti ne gre za dobro bližnjega in ko sebično iščeš svoje ugodje. Vsaka sebična odločitev nas oddaljuje od Boga. Danes se potrudimo, da bomo spremenili naša ravnanja naših namenov. Namesto, da iščemo to, kar je dobro zame, iščimo to, kar je dobro za druge, za tiste, ki so ob nas. Naučili se bomo, kako resnično želeli dobro bližnjim in s tem resnično dobro nam samim. Osvobodimo se samoljubja, da bomo svobodni za vstop v nebeško kraljestvo skupaj z nečistnicami in cestninarji.

Predlog dneva

V vseh današnjih odločitvah misli najprej na potrebe drugih in ne na sebe.

Sreda – 14. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 7,18-23)

Tisti čas je Janez Krstnik poklical dva izmed svojih učencev ter ju poslal h Gospodu vprašat: »Ali si ti, kateri mora priti, ali naj drugega čakamo?« Moža sta prišla k njemu in rekla: »Janez Krstnik naju je k tebi poslal vprašat: »Ali si ti, kateri mora priti, ali naj drugega čakamo?« Prav tisti čas jih je bil Jezus mnogo ozdravil od bolezni in nadlog in hudih duhov in je mnogim slepim podaril vid. Odgovoril jima je: »Pojdita in sporočita Janezu, kar sta videla in slišala: slepi spregledujejo, hromi hodijo, gobavi se očiščujejo, gluhi dobivajo sluh,

mrtvi se obujajo, ubogim se oznanja blagovest; in blagor tistemu, ki se nad menoj ne spotakne.«

Premišljudem

Če je že Janez Krstnik imel verske dvome, kaj lahko potem rečemo mi? Način, na katerega Krstnik izrazi svoje dvome, nas uči, da dvomiti ni nič slabega. Dvomiti ne pomeni ne verovati. Dvomiti pomeni iskati, prositi za pojasnilo z željo, da bi spoznal objektivno resnico o stvareh. K Jezusu pošlje svoje učence, da bi se prepričal o tem, kar čuti v srcu: Jezus je Mesija, Kristus, resnični Bog.

Jezusov odgovor na Janezove dvome je več kot čudovit. Njegovo božanstvo dokazujejo njegova dela. Prerokbe o Mesiju so napovedovale prav to, kar dela Jezus: ozdravlja bolne, vrača slepim vid, izganja hude duhove in obuja mrtve. Odgovor, ki ga torej Jezus da Janezu, je Božja beseda, ki je bila razodeta prerokom. Božja beseda sama priča o Jezusovi božanskosti.

Tudi od nas se danes zahteva, da verujemo besedam evangelija. To je edini vir, ki lahko prežene naše dvome, odpre naše duhovne oči, nas obudi iz smrti, v katero nas je pahnil greh. Jezus blagruje tiste, ki verujejo, čeprav niso videli čudežev. Da, blagor nam, ki verujemo, čeprav nismo bili priče trdnim dokazom Jezusovih čudežev, pač pa samo zaupamo, da je njegova beseda živa in da nas lahko samo ona pripelje do polne resnice.

Predlog dneva

Vzemi si čas za osebno premišljevanje Božje besede. Naključno odpri sveto pismo in beri odstavek, ki se je odprl. Premišljud sporočilo, ki ga ima ta odstavek zate.

Četrtek –15. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 7,24-30)

Ko sta poslanca Janeza Krstnika odšla, je začel Jezus govoriti ljudstvu o Janezu: »Kaj ste šli gledat v puščavo? Trst, ki ga veter maje? Ali kaj ste šli gledat? Človeka, oblečenega v mehka oblačila? Glejte, ti, ki se imenitno oblačijo in živijo v razkošju, prebivajo v kraljevskih palačah. Ali kaj ste šli gledat? Preroka? Da, povem vam, več ko preroka. Ta je namreč tisti, ki je o njem pisano: >Glej, pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot pred teboj.<

Povem vam namreč: Med rojenimi od žena ni večjega, kakor je Janez Krstnik; kdor pa je najmanjši v nebeškem kraljestvu, je večji od njega.« Vse ljudstvo, ki ga je slišalo, tudi cestnarji, vsi so priznali Božjo pravičnost in so prejeli Janezov krst. Farizeji in učitelji postave pa so uničili namen, ki ga je imel Bog z njimi, ker se mu niso dali krstiti.

Premišljujem

Janez evangelist je bil znanilec mesijanskih časov. Besede današnjega evangelija nas vabijo, naj živimo ta čas pričakovanja tako kot on: v telesnem postu in nenehnem spreobračanju srca. Jezus o njem pravi, da je največji med rojenimi od žena. Torej se splača slediti njegovemu zgledu.

Kako naj prenesemo Janezovo življenje v sodobni čas? Predvsem moramo posnemati njegove kreposti: ponižnost in trdna odločenost, da bomo samega sebe v celoti posvetili Bogu. Ponižnost v naših odnosih nam bo pomagala lažje razumeti slabosti bližnjih. Kdor se zna

postaviti na zadnje mesto, bo velik v Božjih očeh. Prav to je storil Janez, čeprav je med ljudmi veljal za velikega preroka.

Krstnik se je zavedal svoje grešnosti in je zato čutil, da se mora neprestano obračati k usmiljenemu Bogu. Ni izpustil nobene priložnosti, da ne bi mrtvičil svojega telesa s postom in pokoro. Vemo, da danes spokornost ni v modi. Iščemo lagodja, ker smo prepričani, da nas to osrečuje. Toda v resnici temu ni tako. Pravo srečo bomo našli v Bogu in samo On nas lahko napolni z mirom in veseljem.

Potrudimo se danes, da bomo sledili Krstniku. Izberimo si eno od njegovih kreposti. Ob koncu dneva bomo lahko preverili, ali smo dovolj pripravljeni sprejeti Jezusa na božični večer.

Predlog dneva

Danes delaj na eni od kreposti po svoji izbiri in na koncu dneva opravi spraševanje vesti, kako ti je uspevalo.

Petek – 16. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 5,33-36)

Tisti čas je rekel Jezus Judom: Poslali ste k Janezu Krstniku in pričeval je za resnico; toda jaz ne sprejemam pričevanja od človeka, ampak pripovedujem to zaradi tega, da bi se vi zveličali. On je bil svetilka, ki gori in sveti, vi pa ste se hoteli nekaj časa veseliti ob njegovi luči. Jaz pa imam večje pričevanje, kakor je Janezovo; dela namreč, ki mi jih je dal moj Oče, da jih izvršim, prav ta dela, ki jih izvršujem, pričujejo o meni, da me je poslal Oče.

Premišljudem

Jezus Kristus izvršuje Očetova dela. Celotno njegovo življenje je simfonija Božje ljubezni do človeštva. Ves čas je izkazoval dobrote ljudem, ko je ozdravljaval bolne in obujal mrtve in končno je daroval svoje življenje iz ljubezni do ljudi. Koliko se lahko naučimo od pričevanja, ki nam ga je Gospod dal!

Jezus ni sprejel pričevanja do nikogar, ni se mu bilo treba dokazovati v ničemer in pred nikomer. Zelo mi je všeč ta Učiteljeva krepost. Ko bi se lahko tudi jaz živel samo za to, da bi izpolnil Božjo voljo, ne da bi si delal skrbi s tem, kaj si drugi mislijo o meni. Današnji evangelij nam s polno močjo pravi: ne zaupajte v človeka, edino sidro rešitve je Bog. Potrudimo se danes, da bomo živeli brez ozira na mnenje drugih o nas. Preživljajmo današnji dan v molitvenem pogovoru z Očetom in naj nam on podeli moč in čistost namenov za naša dejanja.

Predlog dneva

Potrudi se danes, kolikor je le mogoče v vsem izpolnjevati Božjo voljo.

Sobota – 17. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 1,1-17)

Rodovnik Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega: Abraham je imel sina Izaka, Izak Jakoba, Jakob Juda in njegove brate; Juda je imel s Tamaro sina Faresa in Zara, Fares je imel sina Ezroma, Ezrom Arama, Aram Aminadaba, Aminadab Naasona, Naason Salmona; Salmon z Rahabo sina Booza, Booz z Ruto sina Obeda, Obed Jeseja, Jese pa je imel sina kralja Davida.

David je imel z Urijevo sina Salomona, Salomon je imel sina Roboama, Roboam Abija, Abija Aza, Aza Jozafata, Jozafat Jorama, Joram Ozija, Ozija Joatama, Joatam Ahaza, Ahaz Ezekija, Ezekija Manaseja, Manase Amona, Amon Josija, Josija pa je imel sina Jehonija in njegove brate ob preselitvi v Babilon.

Po preselitvi v Babilon je Jehonija imel sina Salatiela, Salatiel Zorobabela, Zorobabel Abiuda, Abiud Eliakima, Eliakim Asorja, Asor Sadoka, Sadok Ahima, Ahim Eliuda, Eliud Eleazarja, Eleazar Matana, Matan Jakoba, Jakob pa je imel sina Jožefa, moža Marije, iz katere je bil rojen Jezus, ki je Kristus. Vseh rodov je torej: od Abrahama do Davida štirinajst rodov; od Davida do preselitve v Babilon štirinajst rodov; od preselitve v Babilon do Kristusa štirinajst rodov.

Premišljujem

Kako velika je Jezusova družina! Koliko generacij do njegovega prihoda, koliko svetnikov in dobrih oseb je bilo pred njim. Današnji evangelij nas vabi, naj pregledamo zgodovino svoje družine. Koliko oseb, koliko veselja in ljubezni, pa tudi koliko trpljenja, da smo prišli do nas danes. Lahko se nam zazdi, da niso nikoli obstajali, slišali smo o njih, toda nismo jih osebno videli. Kako lepo bi bilo vedeti, kdo vse je daroval trpljenje, veselje, skrbi Bogu, zato da smo lahko mi, njihovi nasledniki to, kar smo danes. Lepo bi bilo vedeti komu smo dolžni zahvalo za to in ono milost, ki smo jo prejeli brez naših zaslug. Ko bomo odšli na ono stran, v raj, jih bomo vse spoznali in takrat bomo ena sama velika družina v Bogu.

Današnji evangelij nas vabi, naj molimo za naše prednike in skupaj z njimi za generacije, ki bodo sledile in pomnožile število družinskih članov. Molimo danes, prvi dan božične devetdnevnice, za vse in če vemo, da komu še posebej dolgujemo zasluge, molimo zanj še bolj goreče.

Predlog dneva

Zmoli rožni venec za svoje pokojne sorodnike.

---

4. ADVENTNA NEDELJA

– 18. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 1,18-24)

Z rojstvom Jezusa Kristusa je bilo takóle: Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom; in preden sta prišla skupaj, se je izkazalo, da je noseča od Svetega Duha. Njen mož Jožef je bil pravičen in je ni hotel osramotiti, zato je sklenil, da jo bo skrivaj odslóvil. Ko je to premišljeval, glej, se mu je v sanjah prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov.« Vse to pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: Glej, devica bo spočela in rodila sina in imenovali ga bodo Emanuel, kar pomeni Bog z nami. Ko se je Jožef zbudil, je stóril, kakor mu je naročil Gospodov angel. Vzel je svojo ženo k sebi.

Premišlujem

Četrta adventna nedelja nas seznanja s skrbmi svetega Jožefa. Njegova obljubljená nevesta je noseča in zdi se, da so se vsi načrti za prihodnost, ki sta jih skupaj gradila, sesuli v nič. Jožef je ljubil Marijo in je ni hotel javno odsloviti, ker bi s tem ogrozil njeno življenje: v tistem času so prešuštnike kaznovali z javnim kamenjanjem. V nekem trenutku v Jožefovo življenje poseže Bog sam in za vedno spremeni njegovo življenjsko pot: Marija je Mesijeva mati in njihova družina bo prinesla rešitev celotnemu človeštvu!

Zanimivo je, da je Bog Jožefu govoril po sanjah. Jožef je vsa Božja navodila sprejel med spanjem. Zakaj?

Ker je človek med spanjem pasiven in ne kontrolira tega, kar dela in kar misli, je to najboljši trenutek za Božje delovanje. Človek se med spanjem ne upira in pusti Božji besedi, da ga oblikuje. Skozi zgodovino Cerkve je bilo mnogo svetnikov, ki so z Bogom govorili v sanjah. Eden od teh je veliki pater Pij iz Pietrelcine.

Tudi mi smo povabljeni, da »zaspimo« pred Bogom, to se pravi, da postanemo voljni v Božjih rokah, ki nas hočejo oblikovati. Najboljši način za izpolnjevanje Božje volje je ta, da uspravamo lastno voljo in lastne želje. Tako bo Bog vodil naša življenja tudi v drobnih malenkostih našega vsakdana.

Predlog dneva

V molitvi se obrni na svetega Jožefa in ga prosi, naj ti pomaga sprejeti Božjo voljo za tvoje vsakdanje življenje.

Ponedeljek – 19. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,5-25)

V dnevih Heroda, kralja Judeje, je bil duhovnik, Zaharija po imenu, iz Abijeve vrste, in njegova žena je bila izmed Aronovih hčera in se je imenovala Elizabeta. Oba sta bila pravična pred Bogom in sta živela po vseh Gospodovih zapovedih in zakonih brez graje. Otrok nista imela, ker je bila Elizabeta nerodovitna in sta bila oba že priletna. Ko je po redu svoje vrste opravljal duhovniško službo pred Bogom, ga je po običaju med duhovniki zadel žreb, da je stopil v Gospodovo svetišče zažigat kadilo, vsa množica ljudstva pa je ob uri kajenja zunaj molila.

Prikaže pa se mu Gospodov angel, stoječ na desni kadilnega oltarja.

Ko ga Zaharija zagleda, se prestraši in groza ga obide. Angel mu pa reče: »Ne boj se, Zaharija; uslišana je tvoja prošnja: tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sina in daj mu ime Janez. V radost in veselje ti bo in mnogi se bodo radovali njegovega rojstva; zakaj velik bo pred Gospodom: vina in opojne pijače ne bo pil in s Svetim Duhom bo napolnjen že v materinem telesu. Mnogo Izraelovih sinov bo sprebrnil h Gospodu, njih Bogu; in on sam pojde pred njim z Elijevim duhom in njegovo močjo, da obrne srca očetov k otrokom in nevernike k modrosti pravičnih, da pripravi Gospodu popolno ljudstvo.«

Zaharija je rekel angelu: »Po čem bom to spoznal? Jaz sem namreč star in moja žena je zelo v letih.« Angel mu je odgovoril: Jaz sem Gabrijel, ki stojim pred Bogom; poslan sem, da govorim s teboj in ti sporočim to blagovest. In glej, onemel boš in ne boš mogel spregovoriti do dneva, ko se bo to zgodilo, zato ker nisi veroval mojim besedam, ki se bodo spolnile v svojem času.«

Ljudstvo je čakalo Zaharija in se čudilo, da se tako dolgo mudi v svetišču. Ko je pa prišel ven, jim ni mogel govoriti in spoznali so, da je v svetišču videl prikazen; dajal jim je znamenja in ostal nem. Ko so se pa dopolnili dnevi njegove službe, je šel na svoj dom. Po teh dneh je njegova žena Elizabeta spočela; in prikrivala se je pet mesecev ter govorila: »Tako mi je storil Gospod v dneh, ko se je ozrl, da mi odvzame sramoto pri ljudeh.«

Premišlujem

Zaharija bo ostal nem, ker ni verjel nadangelu Gabrijelu. Morda se zdi ta kazen pretežka. Zaharija je samo vprašal, kako se bo vse to zgodilo in Gabrijel se tako užali, da ga kaznuje z nemostjo. Toda stvari dejansko niso čisto take. Zaharija bo postal Janezov oče. Janezova naloga bo, da

bo glas, ki naznanja Besedo, ki je Jezus. Oče ne bo spregovoril vse do rojstva svojega sina, da bi s tem prerokoval o sinovem poslanstvu. Tudi mi lahko delamo isto napako kot Zaharija: radi bi bili prepričani v to, kar Bog od nas pričakuje. Ta gotovost ni nekaj slabega, edini problem je, ker nam ruši vero, ker nam onemogoča, da bi slepo zaupali v Božjo ljubezen in verjeli samo vanj.

Prevelika radovednost škodi, kajti tvegamo, da se bomo izgubili v iskanju razlogov in v preračunavanju.

Danes se potrudimo živeti naš dan v zaupanju v Boga, saj je to, kar nam On ponuja, najboljše za našo dušo. In spomnimo se, da bomo tudi čim manj radovedni glede drugih ljudi.

Predlog dneva

Danes brzdaj svojo radovednost glede tega, kaj drugi delajo ali ne delajo.

Torek – 20. december

Poslušam besedo

IZ SVETEGA EVANGELIJA PO LUKU (Lk 1,26-38)

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret, k devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Ko je prišel k njej, je rekel: »Zdrava, milosti polna. Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je prestrašila in je razmišljala, kaj naj pomeni ta pozdrav. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida, kraljeval bo Jakobovi hiši vekomaj in njegovemu kraljestvu ne bo konca.«

Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko moža ne spoznam?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Božji Sin. In glej, tvoja sorodnica Elizabeta je tudi spočela sina v svoji starosti; in to je šesti mesec njej, ki je nerodovitna; zakaj pri Bogu ni nič nemogoče.«

Marija je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Premišljudem

Našo devetdnevnicu nadaljujemo z še enim oznanjenjem. Tokrat precej drugačnim od tistega, o katerem smo brali včeraj. Marija, milosti polna, prejme Božji načrt za svoje življenje brez omahovanja. Odloči se, da bo zaupala nadangelovim besedam in pokaže svojo popolno razpoložljivost. Gabrijel ji pove, da je našla milost pri Bogu in da bo Bog sam na njej izvršil svoja dela. Zato se Marija nima česa bati.

Tudi mi smo povabljeni danes, da se rešimo vseh svojih strahov. Naše življenje je v rokah Boga in bo dokončal naše delo. Težko se je otresti strahu. Ljudje smo vajeni imeti vse pod kontrolo, imeti vse dobro organizirano in sami sprejeti odločitev, ko je treba izbirati med tem ali onim. Bojimo se, da bomo pogrešili, da ne bomo opravičili pričakovanj, ki jih imajo drugi do nas. Živimo v krču, ko skrivamo svoje slabosti pred drugimi, kajti če vidijo naše šibke točke, nas lahko napadejo, ko najmanj pričakujemo.

Današnji evangelij nas vabi, naj gledamo Marijo, ženo vere, ženo upanja in Mater ljubezni. Zaupajmo v Boga in se mu prepustimo v vsaki okoliščini življenja. Prosimo za pomoč Marijo, našo Mater, v iskreni in zaupni molitvi. Ona naj nas uči korakov, ki jih moramo storiti, da bomo postali dobri kristjani in da bomo sledili Kristusu v našem vsakdanjem življenju.

Predlog dneva

V trenutkih strahu obrni svoj pogled na Boga in ga prosi pomoči.

Sreda – 21. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,39-45)

Tiste dni je Marija vstala in hitro šla v gore, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta slišala Marijin pozdrav, je poskočilo dete v njenem telesu; in Elizabeta je bila napolnjena s Svetim Duhom in je vzkliknila z močnim glasom: »Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa! In od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, je od veselja poskočilo dete v mojem telesu. Blagor ji, ki je verovala; zakaj spolnilo se bo, kar ji je povedal Gospod!«

Premišljujem

Marija nas v današnjem evangeliju vabi, naj pohitimo proti našemu cilju, praznovanju Jezusovega rojstva na božični dan. Božji Materi se mudi, toda zakaj? Hiti, da bi stregla Elizabeti, da bi pokazala svojo ljubezen in predanost. Ko se je Marija približala Elizabeti, je bila ta napolnjena s Svetim Duhom. Bog se vedno razodeva po ljubezni med ljudmi. Če hočemo slišati Boga v naših srcih, moramo storiti eno samo stvar: ljubiti. Bog je neviden in zato težko dosegljiv za človeško pamet. Da bi začutili njegovo prisotnost, moramo ljubiti bližnjega, ljubiti tistega, ki je ob nas v konkretnih vsakdanjih dogodkih. Moramo torej pohiteti, začeti teči, kajti Gospodovo rojstvo je blizu in mi moramo biti pripravljeni na to, da ga dostojno sprejmemo v naših srcih. Po Marijinem zgledu ljubimo bližnjega, naredimo, kar nam je mogoče, da bi mu služili. Če bomo živeli po tej logiki podarjanja, bomo videli, kako se naše življenje malo po malo spreminja in postali bomo prinašalci Kristusa, kot je to bila Marija. Nosimo Boga v sebi, toda

podarjajmo ga drugim, da bi bili tudi oni deležni našega veselja. Tako bomo delali svet boljši.

Predlog dneva

Preživi današnji dan z zavestjo, da mora biti vse kar počneš, usmerjeno v podarjanje Kristusa-Ljubezni drugim.

Četrtek – 22. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,46-56)

Tisti čas je Marija rekla: »Moja duša poveličuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju. Zakaj ozrl se je na nizkost svoje dekle. Glej, blagrovali me bodo odslej vsi rodovi. Zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen in je njegovo ime sveto. Od roda do roda traja njegovo usmiljenje njim, ki mu v strahu služijo. Moč je skazal s svojo roko, razkropil je nje, ki so napuhnjenih misli. Mogočne je vrgel s prestola in povišal je nizke. Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne. Sprejel je svojega služabnika Izraela in se spomnil usmiljenja – kakor je govoril našim očetom – do Abrahama in njegovega roda na veke.« Marija pa je ostala pri Elizabeti nekako tri mesece, potem se je vrnila na svoj dom.

Premišljudem

Današnji evangelij nas vabi, naj premišljujemo Marijino hvalnico, Magnifikat. Gre za najlepšo pesem, ki jo lahko človek podari Bogu, kajti zapela jo je duša, ki je najlepša in najbolj čista od vseh ustvarjenih bitij: Devica Marija.

Za kaj vse Marija hvali Boga v svojem hvalospevu? Za velike reči, ki jih je storil v njenem življenju, za usmiljenje, s katerim nenehno objema svet in za veliko pravičnost, s katero postavlja stvari na pravo mesto. Bog je usmiljen, je pa tudi pravičen.

Pred Njim se mora zravnati vse, kar je krivo, pred Njim izgine vsaka laž. Kako lepa je zavest, da smo v Božjih rokah!

Marija je v srcu čutila neizmerno veselje nad tem, da jo Bog kliče in je zapela pesem svoje ljubezni. Kako lepo bi bilo, če bi se tudi mi, sodobni kristjani znali pogosteje nasmehnuti, če bi znali prepojiti ta svet z veseljem nad tem, da pripadamo Kristusu. Vse prevečkrat so naši obrazi preveč žalostni, naše oči ugasle, naša srca zaprta. Kdo bi se približal nekemu, ki je takšen? Marija nas danes vabi, naj pojemo z njo o čudovitih Gospodovih delih, vabi nas, naj napolnimo svoja srca z radostjo, mirom in vedrino.

Predlog dneva

V osebni molitvi zmoli svoj osebni magnifikat. Lahko moliš dobesečno z Marijinimi besedami, lahko pa Gospodu naštevaš čudovite reči, ki jih je storil v tvojem življenju.

Petek – 23. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,57-66)

Elizabeti se je dopolnil čas poroda in je rodila sina. Ko so njeni sosodje in sorodniki slišali, da ji je Gospod skazal veliko usmiljenje, so se z njo veselili. Osmi dan pa so prišli, da dete obrežejo in so mu po očetu hoteli dati ime Zaharija. Njegova mati pa je odgovorila: »Nikakor, ampak Janez se bo imenoval!« In rekli so ji: »Nikogar ni v tvojem sorodstvu, ki bi mu bilo takó ime.«

Tedaj so pomignili njegovemu očetu, kako bi ga on hotel imenovati. Zahteval je deščico ter zapisal: »Janez je njegovo ime.« In vsi so se začudili. Pri tej priči so se mu razvezala usta in jezik in je govoril ter hvalil Boga.

Strah je obšel vse njih sosede in po vsem judejskem pogorju so govorili o vsem tem. Vsi, ki so to slišali, pa so si vzeli k srcu in so govorili: »Kaj neki bo iz tega otroka? Gospodova roka je bila z njim.«

Premišljujem

Zaharija popravi napako, ki jo je storil ob angelovem sporočilu v templju: otroku da ime, ki mu ga je takrat razkril nadangel Gabrijel – Janez. To ne ostane neopaženo pred Božjim prestolom: Zaharija lahko spet govori. Janez bo glas Božje besede in zato njegovo rojstvo ozdravi njegovega očeta mutavosti.

Česa se lahko naučimo od današnjega evangeljskega odlomka? Najprej smo povabljeni k zaupanju v Božjo besedo: To kar obljublja, tudi stori. Vsakodnevna Božja beseda, s katero se hranimo, uresniči to, kar oznanja. Pa čeprav sadovi Božjega delovanja ne bodo takoj vidni, opazili jih bomo v trenutku, ko bomo morali pričevati za Boga pred drugimi. Zelo pogosto moramo čakati, kot je moral čakati Zaharija. Potem pa moramo tudi z besedami pričevati o tem našem zaupanju v Božjo besedo. Če bomo o tem na glas govorili, bodo morda tudi drugi začutili klic k temu, da bi brali Božjo besedo in jo uresničevali v svojem življenju.

Ključna beseda današnje dne je »uresničiti«, to se pravi »pričevati z deli«, da verujemo evangeliju in da se pustimo voditi nasvetom, ki jih Bog daje po svoji živi Besedi in zato bolje živimo, smo bolj vedri, bolj srečni.

Predlog dneva

Ponovno preberi današnji evangelij in si za današnji dan izberi svoj osebni predlog.

Sobota – 24. december

Poslušam besedo

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 1,67-79)

Tisti čas je bil Janezov oče Zaharija napolnjen s Svetim Duhom in je prerokoval: Hvaljen Gospod, Bog Izraelov, ker se je ozrl na svoje ljudstvo in mu pripravil odrešenje: dvignil nam je rog zveličanja v hiši svojega služabnika Davida, kakor je govoril po ustih svojih svetih prerokov iz davnih vekov: da nas bo rešil naših sovražnikov in iz rok vseh, kateri nas črtijo, da skaže usmiljenje našim očetom ter se spomni svoje svete zaveze; kakor je prisegel Abrahamu, našemu očetu, da nam bo dal, da bomo iz rok sovražnikov rešeni in mu brez strahu služili v svetosti in pravičnosti pred njegovim obličjem vse dni življenja.

In ti, dete, boš prerok Najvišjega, pojdeš namreč pred Gospodom, pripravljat mu pota, da daš njegovemu ljudstvu spoznati odrešenje v odpuščenju njihovih grehov, po prisrčnem usmiljenju našega Boga, s katerim nas bo obiskal Vzhajajoči z višave, da razsvetli te, ki sedijo v temi in smrtni senci, da naravna naše noge na pot miru.

Premišlujem

Prišli smo do božične vigilije. Današnji evangelij nam v premislek predlaga Zaharijev hvalospev. Gre za eno najlepših molitev slavljenja in zahvale v zgodovini Cerkve. Zaharija vidi, kako se pred njegovimi očmi Božja obljuba izpolnjuje v njegovem sinu Janezu. Bog izpolni, kar obljubi, čeprav to stori takrat, ko sam hoče.

Danes bomo tudi mi videli, kako se pred našimi očmi izpolnjuje Božja obljuba. Slišali bomo oznanilo o rojstvu Odrešenika in pustili bomo, da nas razsvetli njegov sijaj.

Ključna beseda današnjega dne je »pričakovati«. Biti moramo potrpežljivi in pustiti moramo Bogu, da deluje ob pravem času. On nam vedno podarja vse, kar potrebujemo, mi ga moramo samo sprejeti in ga v srcu slaviti, kot je to storil Zaharija.

Pripravimo danes prostor za Boga v tišini, ki nas odpira za čudovito skrivnost učlovečenja Božjega Sina. On je tisti, ki nam bo dan.

Sprejmimo ga z veseljem in dolžnim spoštovanjem.

Predlog dneva

Na začetku adventa smo si izbrali skušnjavo, proti kateri smo se še posebej borili cel advent. Premisli, kaj lahko še danes, zadnji dan uresničiš.

---

*nedelja – 25. december -
BOŽIČ*

Poslušam besedo

Из svetega evangelija po Luku (Lk 2,1-14)

Tiste dni je izšlo povelje cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To je bilo prvo popisovanje, in sicer v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galilije, iz mesta Názareta, v Judêjo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Bêtlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jaslje, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora. V istem kraju so pastirji

prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, v plenice povito in položeno v jasli.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Premišlujem

Prišli smo do cilja našega adventnega potovanja. Danes se je v Betlehemu, Davidovem mestu, rodil Odrešenik, Jezus Kristus. Pojdimo se mu poklonit!

Premišljevanje današnjega evangelija se lahko ustavi na tej točki.

Opustimo lahko razumska razglabljanja in damo prostor tihi kontemplaciji. Dejansko lahko »okušamo« Boga samo v tišini.

Ampak ne, ne bomo se ustavili tukaj. Šli bomo dalje: danes bomo vsem oznanili, kako velik dar je Božje učlovečenje prineslo celotnemu človeštvu. Dete Jezus je tukaj v naši sredi in oznanja nam, kako veliko ljubezen ima nebeški Oče do vseh nas.

O, Božje Dete, častimo in slavimo te skupaj z angeli, ki so oznanjali tvoj prihod: «Slava Bogu na višavah«, in danes razglašamo bolj kot kadarkoli prej »mir ljudem na zemlji, ki so mu po volji«. Razsvetli, o Jezus, svet, ki se utaplja v temi, ki je raztrgan zaradi sovraštva in nasilja. Preveč smo ubogi, da bi te sprejeli tako, kot zaslužiš, preveč smo sebični, da bi ti podarili svojo ljubezen in preveč smo slepi, da bi te videli in takoj prepoznali v bližnjem. Prosimo te za milost, da bi letošnji božič praznovali s čistim in iskrenim srcem, srcem - prenovljenim s pokoro in kesanjem. Dobrodošlo, Božje Dete!

Predlog dneva

Vzemi si 15 minut za premišljevalno adoracijo Deteta Jezusa ob jaslicah v cerkvi ali doma.